

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș

Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 279/2010/.....2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de către **S.C. R.L.**, prin contestația înregistrată sub nr. .../16.07.2010, formulată împotriva Deciziei de impunere nr./04.06.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../04.06.2011, comunicate petentei la data de 16.06.2010, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut la art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Suma contestată este de lei, compusă din:

- ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată;
- ... lei reprezentând majorări de întârziere pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 și art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, prin Biroul Soluționare Contestații, este legal investită să soluționeze cauza.

A) În contestația înregistrată la D.G.F.P. Mureș sub nr. .../16.07.2010, petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr..../04.06.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, invocând următoarele:

Referitor la mobilierul achiziționat de societate:

- mobilierul de birou a fost achiziționat pentru dotarea spațiului cu destinație birou, preluat prin contractul de comodat nr.../25.04.2007, în perioada 2007 – 2009 acesta fiind exploatat în scopul pentru care a fost achiziționat;

- în anul 2009, în urma rezilierii contractului de comodat, mobilierul a fost depozitat în altă locație, până în momentul în care societatea va achiziționa sau va închiria un spațiu cu destinație de birouri și va fi utilizat din nou în același scop pentru care a fost achiziționat; ca urmare, nu se află în situația prevăzută la art. 128 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- în actul atacat se face referire la faptul că mobilierul nu a putut fi identificat, pentru că nu a fost efectuată inventarierea anuală; astfel, pentru neefectuarea inventarierii anuale, organele de control au aplicat o dublă sancțiune societății, respectiv amendă contravențională în baza Legii contabilității și colectarea TVA în sumă de ... lei.

Referitor la ajustarea TVA aferentă bunurilor de capital

- sunt citate prevederile art. 149 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală, bunurile de capital au fost achiziționate de către societate în vederea realizării de operațiuni taxabile, în perioada 2007 – 2008 și în anul 2010 aceasta desfășurând activități de prestări servicii de închiriere utilaje, fără personal de deservire;

- în anul 2009, în contextul conjuncturii nefavorabile din domeniul construcțiilor, nu au fost prestate servicii de închiriere;

- S.C. S.R.L. este o societate în funcțiune, iar utilajele sunt utilizate și în prezent pentru activitățile pentru care au fost achiziționate, drept pentru care nu se impune ajustarea TVA în sumă de ... lei.

B) Față de aspectele contestate se reține că, urmare a inspecției fiscale efectuate de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală la **S.C... S.R.L. din Sîngeorgiu de Mureș**, ce a avut ca obiectiv controlul anticipat asupra sumei negative a T.V.A. în valoare totală de lei, solicitată la rambursare prin decontul aferent lunii martie 2010, au fost întocmite Raportul de inspecție fiscală nr.../04.06.2010 și Decizia de impunere nr.../04.06.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, fiind constatate următoarele:

În luna septembrie 2007, în baza facturii fiscale nr.../07.09.2007, emisă de S.C. Com S.R.L., unitatea achiziționează mobilier de birou în valoare de ... lei, pentru care deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, acesta fiind înregistrat în evidența contabilă doar în baza facturii de achiziție, fără a fi întocmite note de recepție, pentru a se localiza unde este utilizat.

În nota explicativă dată de către reprezentantul societății organelor de inspecție fiscală se menționează că mobilierul respectiv se găsește în Tg.Mureș, str., nr. ..., adresă la care figurează sediul social al S.C. ... S.R.L., între cele două societăți existând relații de afiliere (dl. ..., asociat al S.C. S.R.L., deține 90% din capitalul social al S.C. S.R.L.).

Întrucât unitatea verificată nu a efectuat inventarierea anuală, deci nu există o listă referitoare la componența mobilierului, acesta nu a putut fi identificat de către organele de inspecție fiscală.

Ca urmare, având în vedere că la control unitatea nu a putut face dovada utilizării acestor bunuri în scopul activității sale economice, în

temeiul dispozițiilor art. 128 alin. (4) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, în conformitate cu prevederile art. 137 și 140 din Codul fiscal.

De asemenea, la control s-a constatat că în perioada iunie 2007 – septembrie 2007 unitatea verificată a dedus TVA în sumă totală de ... lei, aferentă achiziției unor mijloace fixe de natura bunurilor de capital, în baza următoarelor documente:

- factura nr...../16.07.2007, emisă de S.C. S.R.L., în baza căreia a achiziționat o macara turn, în valoare de lei și TVA de ... lei;
- factura nr./18.06.2007, emisă de S.C. S.R.L., în baza căreia a achiziționat o autobetonieră, în valoare de lei și TVA de lei;
- factura nr. .../14.09.2007, emisă de S.C. S.R.L., în baza căreia a achiziționat o autobetonieră mobilă cu braț, în valoare de lei și TVA de lei.

Din analiza documentelor puse la dispoziția organelor de control a rezultat faptul că unitatea a justificat utilizarea acestor bunuri de capital pentru realizarea de operațiuni taxabile doar până la finele anului 2008, iar începând cu anul 2009 aceste bunuri nu au mai fost utilizate pentru realizarea de operațiuni economice, singurele venituri obținute de societate provenind din vânzarea unui teren. Totodată, din evidența financiar-contabilă a unității și din documentele prezentate cu ocazia desfășurării inspecției fiscale nu a rezultat efectuarea unei lucrări de investiții care să implice utilizarea acestor mijloace fixe.

Ca urmare a celor constatate, în conformitate cu dispozițiile art. 149 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de control au procedat la ajustarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, dedusă la momentul achiziționării utilajelor respective. Astfel, având în vedere faptul că în cazul bunurilor de capital care nu mai sunt utilizate pentru desfășurarea de activități economice, ajustarea se efectuează o singură dată pentru restul perioadei de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării și este de până la o cincime pe an din valoarea taxei deduse inițial, în urma ajustării efectuate de organele de control a rezultat o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei (...lei x 3/5).

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, organele de control au stabilit în sarcina unității majorări de întârziere în sumă de lei.

C) Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile societății contestatoare și constatările organelor de inspecție fiscală, în raport cu actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

Urmare a inspecției fiscale efectuate la S.C. S.R.L., care a avut ca obiectiv controlul anticipat asupra sumei negative a T.V.A. în valoare totală de lei, solicitată la rambursare prin decontul aferent lunii martie 2010, prin Decizia de impunere nr.../04.06.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.../04.06.2010, organele de control ale D.G.F.P. Mureș – Activitatea de Inspecție Fiscală au respins la rambursare TVA în sumă de ... lei și au stabilit suplimentar în sarcina unității TVA în sumă de ... lei.

Față de obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa prin actul de control anterior menționat, S.C. ... S.R.L. contestă TVA în sumă totală de ...lei.

În fapt, în luna septembrie 2007, în baza facturii fiscale nr.../07.09.2007, unitatea a achiziționat de la S.C. S.R.L. mobilier de birou în valoare de ... lei, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei.

Organele de inspecție fiscală au reținut că unitatea nu a întocmit documente de recepție (note de recepție) pentru a evidenția intrarea în gestiune a bunurilor achiziționate, înregistrarea acestora în evidența contabilă fiind efectuată doar în baza facturii de achiziție.

Întrucât S.C. S.R.L. nu a efectuat inventarierea anuală, deci nu există o listă referitoare la componența mobilierului, acesta nu a putut fi identificat de către organele de inspecție fiscală.

În nota explicativă dată organelor de inspecție fiscală, reprezentantul societății menționează că mobilierul respectiv se găsește în Tg.Mureș, str., nr. ..., adresă la care figurează sediul social al S.C. S.R.L. Cu ocazia verificării efectuate s-a constatat că între cele două societăți există relații de afiliere, dl. – asociat al S.C. S.R.L., deținând 90% din capitalul social al S.C. S.R.L.

Referitor la depozitarea mobilierului la adresa indicată mai sus, așa cum s-a reținut în raportul de inspecție fiscală, întrucât nu există o listă referitoare la componența acestui mobilier, acesta nu a putut fi identificat ca aparținând contestatoarei. Mai mult, adresa indicată ca loc de depozitare este un apartament, și nu o locație cu destinație de depozitare, cum ar fi depozit, magazie, hală.

În drept, la art. 128 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal se prevede: *“(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:*

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;”

Potrivit art. 137 alin. (1) lit. c) din același act normativ, “(1) *Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din: [...]*

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5) [...], prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. [...]”.

În temeiul dispozițiilor legale anterior citate, preluarea de către societate a bunurilor achiziționate de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată este asimilată livrărilor de bunuri efectuate cu plată, dacă taxa aferentă acestor bunuri a fost dedusă. Astfel, legiuitorul stabilește obligația colectării TVA în situația neutilizării bunurilor achiziționate în scopul activității desfășurate, justificarea bunurilor ca fiind utilizate în scopul activităților sale economice revenind persoanei impozabile care a achiziționat bunurile în cauză.

Prin susținerea de către unitate a faptului că în urma rezilierii contractului de comodat (anul 2009), “mobilierul a fost depozitat în altă locație, până în momentul în care societatea va achiziționa sau va închiria un spațiu cu destinație de birouri și va fi utilizat din nou în același scop pentru care a fost achiziționat”, aceasta recunoaște că mobilierul achiziționat nu este utilizat pentru activitatea economică a societății.

În soluționarea contestației se reține faptul că, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organul de control face precizarea că petenta nu are declarate la organul fiscal puncte de lucru sau sedii secundare, iar la adresa la care figurează sediul social al unității nu se mai desfășoară nicio activitate, contractul de comodat pentru spațiul respectiv fiind reziliat, rezultând astfel că mobilierul în cauză nu este instalat în nicio locație în care se desfășoară activități economice de către unitate.

În contestație unitatea invocă faptul că pentru neefectuarea inventarierii anuale, organele de control au aplicat o dublă sancțiune societății, respectiv amendă contravențională în baza Legii contabilității și colectarea TVA în sumă de lei. Referitor la această afirmație, se reține că, în mod eronat unitatea consideră că a fost sancționată de două ori pentru aceeași faptă, întrucât, în fapt, sunt două constatări distincte, astfel:

1) Prin neefectuarea inventarierii, unitatea a încălcat dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, potrivit căreia societățile comerciale “au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de activ și de pasiv deținute la începutul activității, cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării lor, în cazul fuziunii sau încetării activității, precum și în alte situații prevăzute de lege.”, iar în temeiul prevederilor art. 41 alin. (2) lit. c) din același act normativ, **constituie contravenții** nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Economiei și Finanțelor cu privire la efectuarea inventarierii. În consecință, în temeiul art. 42 alin.(1) din același act normativ, în mod corect unitatea a fost sancționată contravențional pentru neefectuarea inventarierii.

2) Măsura colectării TVA în sumă de lei a fost stabilită pentru că bunurile în cauză sunt utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, în speță fiind incidente prevederile art. 128 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Ca urmare, susținerea petentei potrivit căreia a fost sancționată de două ori pentru aceeași faptă nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a contestației.

Se reține că unitatea nu a prezentat (nici cu ocazia controlului, nici în formularea contestației) material probatoriu în susținerea celor afirmate (liste de inventar, documente de recepție din care să rezulte componența mobilierului, alte documente de proveniență în afara facturii etc.).

În contextul considerentelor anterior prezentate, având în vedere că unitatea nu a putut face dovada utilizării acestor bunuri în scopul activității sale economice, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. S.R.L. avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În consecință, contestația formulată urmează a fi **respinsă ca neîntemeiată** pentru acest capăt de cerere.

De asemenea, la control s-a constatat că în perioada iunie 2007 – septembrie 2007 unitatea verificată a dedus TVA în sumă totală de lei, aferentă achiziției unor mijloace fixe de natura bunurilor de capital, în baza următoarelor documente:

- factura nr. .../16.07.2007, emisă de S.C. S.R.L., în baza căreia a achiziționat o macara turn, în valoare de ... lei și TVA de .. lei;
- factura nr. .../18.06.2007, emisă de S.C. S.R.L., în baza căreia a achiziționat o autobetonieră, în valoare de ... lei și TVA de lei;
- factura nr. .../14.09.2007, emisă de S.C. ... S.R.L., în baza căreia a achiziționat o autobetonieră mobilă cu braț, în valoare de lei și TVA de lei.

Din analiza documentelor puse la dispoziția organelor de control a rezultat faptul că unitatea a justificat utilizarea acestor bunuri de capital pentru realizarea de operațiuni taxabile doar până la finele anului 2008, iar începând cu anul 2009 aceste bunuri nu au mai fost utilizate pentru realizarea de operațiuni economice, singurele venituri obținute de societate provenind din vânzarea unui teren. Totodată, din evidența financiar-contabilă a unității și din documentele prezentate cu ocazia desfășurării inspecției fiscale nu a rezultat efectuarea unei lucrări de investiții care să implice utilizarea acestor mijloace fixe.

În drept, în speță sunt incidente dispozițiile art. 149 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora "(4) **Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:**

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială.”.

La art. 149 alin. (1) lit. d) din același act normativ se definește **taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital** ca fiind *taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.*

În temeiul dispozițiilor legale anterior citate, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa pe valoarea adăugată achitată sau datorată, aferentă achizițiilor de bunuri de capital, în situația în care bunurile de capital sunt folosite integral sau parțial pentru alte scopuri decât activitățile economice. Astfel, legiuitorul stabilește obligația ajustării taxei pe valoarea adăugată deduse inițial pentru perioada în care bunurile în cauză nu au fost utilizate pentru activități economice, justificarea utilizării acestora în scopuri economice revenind persoanei impozabile care deține bunurile în cauză.

În contestație petenta invocă faptul că și în anul 2010 a desfășurat activități de prestări servicii de închiriere utilaje, fără personal de deservire, fără a prezenta documente în susținerea acestei afirmații. Ca urmare, această susținere nu poate fi reținută la soluționarea favorabilă a cauzei, cu atât mai mult cu cât din actele prezentate organelor de inspecție fiscală pentru perioada verificată (până în 31.03.2010) a rezultat că începând cu anul 2009 unitatea nu a realizat venituri din activități economice, deci aceste bunuri nu au mai fost utilizate pentru realizarea de operațiuni economice.

Se reține susținerea petentei potrivit căreia utilajele în cauză au fost achiziționate în scopul realizării de operațiuni taxabile, în perioada 2007 – 2008 acestea fiind utilizate ca atare. De altfel, organele de inspecție fiscală au ținut cont de perioada în care unitatea a utilizat utilajele respective pentru realizarea operațiunilor taxabile (anii 2007 și 2008).

În ceea ce privește perioada ajustării, la art. 149 alin. (2) și (3) din Codul fiscal se prevede:

„(2) *Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) – d):*

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b); [...]

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital menționate la alin. (2) lit. a), achiziționate sau fabricate, de la data aderării;[...]"

În contextul considerentelor precizate și prevederilor legale citate anterior, întrucât utilajele în cauză au fost utilizate pentru realizarea de operațiuni taxabile o perioadă de 2 ani (2007 și 2008), și având în vedere faptul că în cazul bunurilor de capital care nu mai sunt utilizate pentru desfășurarea de activități economice, ajustarea se efectuează o singură dată pentru restul perioadei de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării și este de până la o cincime pe an din valoarea taxei deduse inițial, se reține că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea în favoarea statului a trei cincimi (perioada de ajustare fiind de 5 ani) din taxa pe valoarea adăugată dedusă inițial, de ... lei, rezultând astfel o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de ... lei (... lei x 3/5). În consecință, contestația formulată de unitate urmează a fi **respinsă ca neîntemeiată** și pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere cele anterior precizate, precum și faptul că, în susținerea cauzei, petenta nu prezintă documente justificative sau alte argumente prin care să combată cele constatate, se reține că, în mod corect organele de inspecție fiscală au respins la rambursare TVA în sumă de lei (.... lei + ... lei), motiv pentru care urmează a se **respinge ca neîntemeiată** contestația pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă delei, calculate la control pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei – al căror mod de calcul este prezentat în anexa la Referatul nr...../22.07.2010 cu propuneri de soluționare a contestației, înregistrat la D.G.F.P. Mureș sub nr. .../22.07.2010 – , întrucât stabilirea majorărilor și penalităților de întârziere în sarcina societății reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, și având în vedere că în sarcina S.C. ... S.R.L. este reținută ca datorată taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, conform principiului de drept potrivit căruia secundarul urmează principalul, sunt datorate de către unitate și obligațiile de plată accesorii în sumă de lei.

În consecință, contestația unității urmează a fi **respinsă ca neîntemeiată** și pentru majorările de întârziere în sumă de ... lei, aferente taxei pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește celelalte constatări ale acțiunii de inspecție fiscală, stabilite prin Decizia de impunere nr./04.06.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, respectiv TVA în sumă de ... lei (... lei TVA respinsă la rambursare + ... lei TVA stabilită suplimentar de plată – ... lei TVA pentru care unitatea prezintă motivații în

susținerea contestației) și majorările de întârziere aferente, în sumă de ... lei (... lei totalul majorărilor de întârziere stabilite la control – lei majorări de întârziere aferente TVA de ... lei), petenta nu aduce nici un argument de fapt și de drept și nu depune nici un document în susținerea contestației prin care să combată constatările organelor de control.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

"Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază[...]."

iar la pct. 12.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005, se stipulează următoarele:

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării."

Din dispozițiile legale menționate mai sus se reține că în cuprinsul unei contestații, contestatorul trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația se va respinge ca nemotivată.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale enunțate anterior, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument în susținerea contestației, se va **respinge** contestația formulată de S.C. ... S.R.L. **ca nemotivată** pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorările de întârziere aferente în sumă de lei.

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art.209 alin.(1) lit.a) și art.210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. S.R.L din Sângeorgiu de Mureș** pentru suma totală de ... lei, compusă din:

- lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată;
- lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației pentru suma totală de **S.C. S.R.L din Sângeorgiu de Mureș** pentru suma totală de ... lei, compusă din:

- .. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată;
- lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Mureș, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,